

Predikan

3:e söndagen efter Trettondedagen, 20120122, Mariakyrkan, Årg 1

Psalmer: Mariakyrkan: 44:- 680:- 707:- 399:- 414:- KJ Värnamo kyrka: 44:- 10:- 40:- 399:- 414:- FS

Läsningar: 1 Kung 8:41-43; Rom 1:16-17; Matt 8:5-13

Axel Fors

När blev du förvånad senast?

Egentligen kanske det borde ha varit när du hörde dagens evangelium för några sekunder sedan. För märkte ni att det idag finns ganska mycket att bli förvånad över här?

Det här är t.ex. ett av de endast två tillfällen där vi får höra talas om att *Jesus* blir förvånad – Han, Guds Son, borde väl vara förberedd på det mesta, kan man tycka?

Men det som kanske är det *allra mest* förvånande för oss är vad det egentligen innebär att ha en stark tro. *Inte hos någon i Israel har jag funnit en så stark tro*, säger Jesus om officeren.

Och vad är det då med officerens tro som är så starkt? Det kan vara rätt viktigt för oss att upptäcka, så att vår *egen* tro och tillit till Jesus ska kunna stärkas och växa till.

Man skulle ha kunnat förvänta sig att officeren med den starka tron skulle ha talat om alla sina starka känslor, de fantastiska bönesvar han fått, de stora religiösa upplevelser och erfarenheter han bär med sig, alla svar på svåra existentiella frågor som han sitter inne med, hur självklart allt med Gud är och hur man lever i sin tro. Men, nej. Officeren säger bara: *Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak*. Det är förvånande för oss, för det är så helt bakvänt mot vad vi föreställer oss vara en stark tro.

Vad innebär det att ha en stark tro? Det är frågan dagens predikan handlar om. Så att vår tro ska kunna stärkas och växa till. Därför vänder vi nu blickarna mot officeren med den starka tron för att upptäcka några saker:

I. Officerens tro är stark, eftersom han vågar lita på det han inte ser.

Kanske är det en av de knepigaste sakerna med att våga tro på Jesus: att du måste lita på honom först för att kunna se om det han säger och gör är sant. Men egentligen är det självklart att det måste vara så. I det avseendet är det inte någon skillnad på vår relation till Jesus och våra relationer till de människor som vi har runt omkring oss. För att kunna vara vänner, för att kunna vara tillsammans, för att kunna spela i ett lag, för att kunna vara gifta, m.m. så måste vi lita på varandra. Du måste våga tro på vad den andre säger. Annars kommer relationen inte att fungera. Om ingen litar på dig och det du säger, finns det heller ingen grund att bygga en relation på. Och blir du sviken av den *du* litat på, bryts relationen också ner.

Officeren har hört talas om Jesus. Andra har berättat för honom om Jesus och deras möten med honom. Utan att själv ha sett honom och hans verk med egna ögon går officeren fram till Jesus och ber om hjälp. Och utan att få någon omedelbar bekräftelse på att det Jesus säger om officerens unge tjänare är sant, så litar han på det och går hem. Det räcker. Vi får

inte heller alltid omedelbar bekräftelse på det Jesus gör med oss. Ibland måste vi vänta länge. I en del fall kommer inte bekräftelsen förrän vi får se honom efter vår egen död, när vi, precis som officeren, gått hem, hem till Gud. Men vi kan våga lita på Jesus i alla fall. För det kommer att bli som Jesus säger. Det hjälper officeren oss med att se.

Det här är inte alltid lätt. Det vet vi. Vi kan se det på lärjungen Tomas, som ju var en av de tolv första lärjungarna. Hans relation till de andra lärjungarna och till Jesus själv höll på att spricka, eftersom han inte vågade lita på dem. Trots att Tomas hörde de andra berätta om att Jesus har uppstått och visat sig för dem vågade han inte lita på det eftersom han inte sett det med egna ögon. Officerens tro däremot är stark och kan växa eftersom han vågar lita på det som *andra* har sett. Ska vår tro kunna stärkas och växa behöver vi *också* våga lita på de kristna vi har runt omkring oss, som mött Jesus på olika sätt och fått sina liv förändrade.

Den starka tron som växer kopplas alltså inte till det officeren och vi får se. Den starka tron som växer kopplas helt och hållet till Jesu person och det faktum att han faktiskt *vill* komma till oss för att vi ska kunna upptäcka honom.

Vad innebär det att ha en stark tro?

II. Officerens tro är stark eftersom han *erkänner* sitt totala beroende av Gud.

Att erkänna sina svagheter är inte inne i vårt samhälle. Man vill slippa göra det inför andra. Man vill slippa göra det för Gud. Istället sägs det att om du bara tror på dig *själv* och din egen förmåga kan du komma ur alla möjliga svårigheter.

Och visst, att erkänna sig vara beroende av någon annan är svårt. Man får svälja stoltheten för att kunna göra det. Att erkänna sitt beroende av någon annan kan göra ont. Jag skulle ju så gärna vilja vara starkare och mer perfekt än jag är. Det är ju det som alla idealiserade reklambilder, vi hela tiden möts av, spinner vidare på: vår längtan efter att vara starkare och mer perfekta? Titta så perfekt du blir om du bara köper det här, tränar lite mer, pensionssparar ordentligt, osv.

Men den kristna trons väg är en annorlunda väg. Den går åt motsatt håll. Den går inte ut på hur mycket jag kan lita på mig själv, utan på hur mycket jag vågar lita på Jesus.

Den starka tron som växer kopplas till det faktum att officeren upplever sitt totala beroende av Gud, och vågar *bejaka* det. Officeren hade det mesta, t.ex. en privilegierad ställning, en ställning han villigt erkänner att han har. Han verkar med rätta vara stolt och glad över den också. Det *är* stort och fantastiskt att Gud anförtrot oss med olika ansvarsområden, där vi till och med, som officeren, har ansvar för människors liv och lem. Det som gör Jesus förvånad är kanske att officeren med allt sitt ansvar *ändå* så tydligt vågar stå där och klä av sig all den makt och härlighet han besatt, och visa sig liten och utlämnad. Han som hade en massa anseende att försvara, inför sina underordnade m.fl. förväntades ju annars att i alla lägen försvara sin auktoritet för att inte förlora sitt ledarskap. Men officeren vågar göra detta, för han har på allvar förstått vad hans stora ansvar innebär. Han ser inte bara sin makt utan *också* att han som vanlig människa inte kan axla ansvaret helt själv. De flesta med ansvar

behöver inse att de kommer till korta ibland. Annars är bristen på självinsikt total och då är man inte lämplig för sitt ansvarsområde. Men alltför många av oss kommer aldrig till den insikten. Därför är det viktigt att vi som kristna vågar se på officeren. Som en klok arbetsledare går han till den som har den kompetens han själv saknar: makten över tid och rum, makten över sjukdom, lidande och död.

Att våga erkänna detta kan vara en hög tröskel att komma över. ”Bra karl reder sig själv”-kulturen lever i allra högsta grad fortfarande i vår omgivning, både hos kvinnor och män, till och med hos oss själva, eller hur? Därför kan det vara svårt för oss att komma iväg till bikt, trots att vi skulle behöva det. Därför kan det vara svårt för oss att erkänna vårt behov av andra och av Gud. Därför kan det vara svårt för oss att erkänna att vi inte är så stora och starka alltid som vi skulle vilja vara.

Men Jesus uppmuntrar oss till att våga släppa den falska stoltheten, den som leder till döden, och *istället* få vara stolta över att få tillhöra Gud, istället få vara stolta över att vi faktiskt är älskade av Gud, *trots* att vi inte är perfekta eller lever det perfekta livet, istället få vara stolta över att Jesus går vid vår sida och *hjälper* oss med det som är svårt och *uppmuntrar* det himmelska i oss. Istället för att bygga upp en fasad för att dölja vem jag egentligen är, både för mig själv och för andra, får jag erkänna att jag är sårbar. Jesus uppmuntrar officeren till detta genom att ställa honom frågan: *Ska då jag komma och bota honom? Då* vågar officeren erkänna sin sårbarhet. *Då* vågar officeren uttrycka sin tro. *Då* får officeren ett hopp för sitt liv och för sin unge tjänares liv. Genom Guds ord idag och genom Guds Ande frågar Jesus oss samma sak.

Egentligen kanske det är detta som är vår kallelse som kristna, att erkänna vår sårbarhet, erkänna vårt totala beroende av Gud, precis som officeren. Han gör det helt öppet, erkänner sin sårbarhet för sig själv och för andra. Det är när den erkänns som vi kan komma vidare i tron. Officeren vågar erkänna, så att vi ska våga det. Och vågar vi erkänna det, kanske andra runt omkring kan våga erkänna sitt totala beroende av Gud, och då kommer fler och fler få möta Gud i sina liv, den Gud som faktiskt skapat oss alla till sina avbilder! Att våga erkänna sin sårbarhet och sitt totala beroende av Gud är mission!

Vad innebär det att ha en stark tro?

Officerens tro är stark eftersom den uttrycker en vördnad för det heliga

Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak. Men säg bara ett ord, så blir pojken frisk. Officeren var inte jude. Han tillhörde inte Guds utvalda folk. Han förstod att Jesus i första hand vände sig till judarna. Dessutom var han officer i ockupationsmaktens styrkor. Han visste att han hade mycket emot sig och förmodligen ogillades av många runt Jesus. Han visste att han inte kunde kräva av Jesus att han skulle se till honom. Han var inte värd att närma sig Jesus. Han fanns i ett sammanhang han inte kunde ta sig ur. Han kunde inte ändra på förutsättningarna. Men han behövde ändå hjälpen. Därför kommer han. Han närmar sig det heliga i ödmjukhet. Och Jesus möter honom, gör det sjuka friskt och skapar nytt liv, trots att officeren inte är värd det och inte kan ändra sitt sammanhang.

Jesus vill låta sin röst höras i alla sammanhang, för att förändra dem inifrån. Vi finns också i sammanhang vi inte kan ta oss ur, men också ditt sammanhang vill Jesus förvandla till en plats där hans röst kan nå fler människor. Varhelst Jesu röst får höras kan han genom den helige Ande börja verka, även i det mest hopplösa och onda sammanhang.

Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak. Men säg bara ett ord, så blir pojken frisk. Officeren visar med sina ord hur viktigt det är att låta Gud får vara Gud. Han är övertygad om att Jesus kan hjälpa honom och hans unge tjänare. Men han vet också att ska det vara någon nytta med det måste det ske på *Jesu* villkor. Det är Jesus som vet vad som är bäst. Då kan han inte kräva att Jesus ska gå dit eller dit och handla på ett visst sätt. Nej, officeren är ju där för att utsätta sig för Jesu handlande, inte för att utsätta Jesus för hans. Och Jesus bekräftar att det är detta som gör officerens tro stark. Han är öppen för vad Gud vill, Gud som är helig. Och Jesus visar hur viktigt det är att vi tar till oss officerens inställning för att vår tro ska kunna stärkas och växa.

Jesus är rätt skarp när han visar att vi inte kan kräva saker av Gud, som om det var en rättighet, bara för att vi råkar vara döpta och konfirmerade och har betalt medlemsavgift till Svenska kyrkan i hur många år som helst. Gud är inte vår slav. Gud är vår far. Då kan vi inte använda vår kristna tro som om vi gick omkring i en slags andlig supermarket och plocka till oss det vi vill ha men strunta i resten. Vi är inte Guds barn för att vi ska få allt vi pekar på. Nej, Guds barn är vi för att Gud vill *ge* oss det han ser är bäst för oss. Gud vill *utmana* oss med det vi behöver bli utmanade med. Gud vill *rena* oss från det som är ont. Gud vill *uppföstra* oss till ett heligt liv. Gud vill ha *gemenskap* med oss. Gud är vår far. Jesus gör honom tydlig mitt i det mänskliga livet.

För att få sin tro stärkt och ge den möjlighet att växa behöver vi utsätta oss för vad Jesus vill göra med oss, så ofta vi får möjlighet. Inte utsätta honom för vad vi vill göra med honom. Därför kallas vi fram hit till nattvardsbordet. I evangeliet beskriver Jesus himmelriket som en måltid tillsammans med Abraham, Isak och Jakob. Den måltiden kan vi få del av redan här och nu. Här kan vi utsätta oss för vad Jesus vill göra *med* oss och *i* oss också de gånger vi inte förstår, orkar, eller tror någonting av egen kraft.

Då får vi kraft att våga lita på det vi inte kan se.

Då får vi kraft att våga erkänna vårt totala beroende av Gud.

Då får vi kraft att uttrycka vår vördnad för det heliga.

Och *då* kan vår tro stärkas och växa.

Det är fantastiskt! Och egentligen rätt förvånande, eller hur?

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande. Såsom det var av begynnelsen, nu är och skall vara, från evighet till evighet. Amen.